

ги приключенія направи да мя взематъ за виновата. За това токмо согрѣшеніе, исповѣдовамъся, окаявамъся и прощеніе отъ возлюбленнаго моего супруга покорно прося. Ахъ! щедра-та негова душа да мя не вѣрува, моли, недостойна за негова-та любовь; да неправи такава несправедливостъ на чиста-та оная вѣра, коя-то му самъ ся заклела, и ще му сохранивамъ до послѣдно-то мое издыханіе. Ако не самъ достойна за негова-та любовь, нека, какъ-то желае, да мя лиши, нека и отъ тойзи животъ мя лиши, обаче не и отъ сладчайшее-то име супруга негова. Сей характеръ, който ми дава честь, е неугасимый въ сердце-то мое и не самъ сторила такава нѣкоя погрѣшка, която мужа моего да ся причерви може да направи и да ся раскаява, зацо-то онъ истаго того характера ми е далъ. Богъ ми ся обѣщава своя-та помощъ, и судилища-та правосудіе-то си; нека убо и возлюбленный мой мужъ мя утѣни съ перва-та негова любовь, и съ великодушно-то негово прощеніе.

Бон. (Стоя безъ нищо да дума, затуля лице-то си съ руцѣ-те си, като отчаянь.)

Ери. (Това слово е достойно за да ся